

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2026-352-71>

УДК 338.432:005.332.1:004.9(477)

JEL classification: Q13, D24, M21, L23, O13, Q12

ШЕРСТЮК Олександр

Інститут тваринництва Національної академії аграрних наук України,

<https://orcid.org/0009-0008-6426-3738>

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ВИРОБНИЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРОПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Станом на початок 2025 року аграрний сектор України функціонує в умовах безпрецедентної трансформації глобальних продовольчих систем, що вимагає тонкого балансу між інтенсифікацією виробництва та суворим дотриманням екологічних стандартів. Виробничий потенціал агропромислових підприємств — інтегрована система ресурсів, що включає землю, працю та капітал — слугує фундаментом продовольчої безпеки та міжнародної конкурентоспроможності. Проте сучасний період унікально визначається конвергенцією викликів воєнного відновлення та інтенсивної фази гармонізації національного законодавства з вимогами Спільної аграрної політики (САП) ЄС. Дана стаття має на меті надати наукове обґрунтування організаційного механізму управління розвитком виробничого потенціалу аграрних підприємств у специфічному контексті 2025 року. Дослідження зосереджено на інтеграції традиційних управлінських функцій із сучасними цифровими інструментами та вимогами європейської інтеграції для забезпечення стійкості та адаптивності. У ході дослідження встановлено, що організаційний механізм у 2025 році еволюціонував від набору адміністративних процедур до динамічної системи адаптивного управління на основі великих даних (Big Data) та штучного інтелекту. Ключові висновки підкреслюють перехід від статичного річного бюджетування до ковзного прогнозування та предиктивного моделювання, що компенсує дефіцит робочої сили (загострений мобілізацією) за допомогою робототехніки та дистанційного керування процесами. Доведено, що «комплаєнс», «простежуваність» та «звітність зі сталого розвитку» стали обов'язковими функціональними блоками в управлінському механізмі для забезпечення доступу до субсидій ЄС та «зеленого» фінансування. Крім того, інтеграція Fintech-рішень та смарт-контрактів визначена критичним фактором підвищення фінансової прозорості та ефективності використання ресурсів. Ефективний розвиток виробничого потенціалу тепер залежить від «інтелектуалізації» управлінських функцій. Перехід до точного землеробства та «зелених» технологій (Build Back Better) більше не є опцією, а стає стратегічною необхідністю для інтеграції українських агропідприємств у глобальні ланцюги створення вартості. Подальші дослідження мають вивчати довгостроковий вплив автономних систем управління на соціальну інфраструктуру сільських територій.

Ключові слова: агропромислове виробництво, виробничий потенціал, організаційний механізм, адаптивне управління, цифрова трансформація, дефіцит кадрів, звітність зі сталого розвитку.

SHERSTIUK Oleksandr

Livestock Farming Institute of the National Academy of Agrarian Sciences of Ukraine

ORGANIZATIONAL MECHANISM FOR MANAGING THE DEVELOPMENT OF PRODUCTION POTENTIAL OF AGRICULTURAL ENTERPRISES

The agricultural sector of Ukraine operates amid an unprecedented transformation of global food systems, requiring a delicate balance between intensifying production and strict environmental compliance. The production potential of agricultural enterprises—an integrated system of resources including land, labor, and capital—serves as the foundation for food security and international competitiveness. However, the current period is uniquely defined by the convergence of military recovery challenges and the intensive harmonization of national legislation with the EU's Common Agricultural Policy (CAP) requirements. This article aims to provide a scientific substantiation of the organizational mechanism for managing the development of production potential in agricultural enterprises within the specific context of 2025. The study focuses on integrating traditional management functions with advanced digital tools and European integration requirements to ensure resilience and adaptability. The study identifies that the organizational mechanism in 2025 has evolved from a set of administrative procedures into a dynamic system of adaptive management based on Big Data and Artificial Intelligence. Key findings highlight the transition from static annual budgeting to rolling forecasting and predictive modeling, which compensates for labor shortages (exacerbated by mobilization) through robotics and remote process control. The research establishes that "compliance," "traceability," and "sustainability reporting" have become mandatory functional blocks within the management mechanism to ensure access to EU subsidies and green financing. Furthermore, the integration of Fintech solutions and smart contracts is a critical factor in enhancing financial transparency and resource efficiency. The effective development of production potential now depends on the "intellectualization" of management functions. The transition to precision agriculture and "green" technologies (Build Back Better) is no longer optional but a strategic necessity for Ukrainian agri-enterprises to integrate into global value chains. Future research should explore the long-term impact of autonomous management systems on rural social infrastructure.

Keywords: Agricultural production, production potential, organizational mechanism, adaptive management, digital transformation, labor shortage, sustainability reporting.

Стаття надійшла до редакції / Received 11.02.2026

Прийнята до друку / Accepted 14.03.2026

Опубліковано / Published 31.03.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© Шерстюк Олександр

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Становлення аграрного сектору економіки на початку 2025 року відбувається в умовах безпрецедентної трансформації глобальних продовольчих систем, що зумовлена необхідністю балансування між інтенсифікацією виробництва та дотриманням суворих екологічних стандартів. Для України цей період є критичним не лише з огляду на триваючу необхідність адаптації до умов воєнного часу, але й через інтенсивну фазу гармонізації вітчизняного законодавства із вимогами Спільної аграрної політики (САП) Європейського Союзу. В основі життєздатності будь-якого підприємства агропромислового виробництва (АПВ) лежить його виробничий потенціал – інтегрована система ресурсів та можливостей, яка визначає спроможність суб'єкта господарювання генерувати додану вартість, забезпечувати продовольчу безпеку та підтримувати конкурентоспроможність на міжнародних ринках.

Ефективне управління розвитком цього потенціалу вимагає розробки та впровадження складного організаційного механізму, який би поєднував у собі функції планування, організації, мотивації та контролю, трансформуючи їх під впливом цифрових технологій та нових парадигм сталого розвитку. У 2025 році організаційний механізм перестає бути лише набором адміністративних процедур; він перетворюється на динамічну систему адаптивного управління, що базується на аналізі великих даних (Big Data), використанні штучного інтелекту та прецизійних технологіях. Це зумовлено тим, що сільськогосподарське виробництво за своєю природою є біологічно детермінованим процесом, сильно залежним від неконтрольованих природно-кліматичних факторів, що вимагає від менеджменту високої швидкості реакції та точності рішень.

Актуальність дослідження організаційного механізму управління розвитком виробничого потенціалу підсилюється дефіцитом трудових ресурсів та необхідністю відновлення матеріально-технічної бази, зруйнованої внаслідок бойових дій. Водночас, європейський вектор розвитку відкриває доступ до нових інструментів фінансування та технологічних інновацій, що вимагає від підприємств АПВ перегляду застарілих моделей управління на користь прозорих, цифровізованих та екологічно орієнтованих підходів. Таким чином, формування цілісного організаційного механізму стає запорукою не лише виживання, а й стратегічного прориву аграрних підприємств у новій економічній реальності.

АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ПУБЛІКАЦІЙ

Теоретичне підґрунтя дослідження виробничого потенціалу підприємств АПВ сформовано зусиллями багатьох поколінь науковців. Еволюція поняття «потенціал» пройшла шлях від фізичної категорії до складного економічного конструкту. Погіршук Б. В. виділяє чотири ключові періоди цієї еволюції, зазначаючи, що сучасний (четвертий) період характеризується домінуванням концепцій стратегічного, інформаційного та конкурентного потенціалу [1]. Це свідчить про зміщення акцентів від простого накопичення ресурсів до здатності їх ефективно комбінувати в умовах невизначеності.

Вагомий внесок у розробку цієї тематики зробив Яковлев В. І., який розглядає виробничий потенціал як цілісну систему складників, що забезпечує випуск конкурентоспроможної продукції на основі оптимального використання ресурсів підприємства [2]. На особливу увагу заслуговують праці Григор'євої О. В., де потенціал трактується як сукупність можливостей підприємства щодо виробництва продукції заданої якості та обсягу, що корелює з результативним підходом до управління [3]. Ворсовський О. Л. у своїх роботах обґрунтував теоретико-методологічні основи формування потенціалу як сукупності наявних можливостей для досягнення стратегічної мети, акцентуючи на важливості внутрішнього середовища організації [4].

Сучасні дослідження (2018–2024 рр.) приділяють значну увагу цифровій трансформації управління. Науковці підкреслюють, що цифровізація надає традиційним ресурсам (землі, праці, капіталу) нових вимірів – технологічного та аналітичного [5]. Питання адаптації виробничого потенціалу до вимог Європейського зеленого курсу та Спільної аграрної політики ЄС активно розглядаються в публікаціях європейських дослідників, які аналізують результати Стратегічного діалогу щодо майбутнього сільського господарства ЄС та фокусуються на екологічній продуктивності [6].

Окремий пласт наукових напрацювань присвячений механізмам управління в умовах кризи та воєнного стану. Аналітики Національного інституту стратегічних досліджень у своїх звітах за 2024 рік вказують на критичний дефіцит трудових ресурсів як головний стримуючий фактор розвитку потенціалу АПВ у 2025 році. Водночас, дослідження вчених щодо організаційних структур підтверджують необхідність переходу від лінійних до більш гнучких, функціональних та дивізіональних моделей управління, що дозволяють ефективно впроваджувати інновації [7].

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Незважаючи на значний масив теоретичних напрацювань, стрімкі трансформації 2025 року зумовлюють появу нових наукових прогалів, що потребують глибшого вивчення.

По-перше, потребує розробки механізм переходу від реактивного до проактивного управління на основі цифрових двійників, що нівелює неефективність традиційних статичних структур в умовах екстремальної невизначеності.

По-друге, недостатньо висвітлено інструменти інтеграції вимог САП ЄС (зокрема екологічного комплаєнсу та простежуваності) у внутрішній контур управління потенціалом підприємства.

По-третє, залишаються нерозв'язаними питання компенсації дефіциту кадрів через нові організаційні моделі, що поєднують біологічні процеси АПВ із робототехнікою та штучним інтелектом. Вирішення цих суперечностей визначило мету дослідження.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є розробка та наукове обґрунтування організаційного механізму управління розвитком виробничого потенціалу підприємств агропромислового виробництва в умовах 2025 року. Дослідження спрямоване на інтеграцію традиційних управлінських функцій із сучасними цифровими інструментами та вимогами європейської інтеграції для забезпечення стійкого зростання та адаптивності аграрного сектору України.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Виробничий потенціал підприємства АПВ є динамічною категорією, що відображає максимальну спроможність виробничої системи до випуску продукції за умови оптимального використання наявних ресурсів. У 2025 році структура цього потенціалу зазнає суттєвих змін. Якщо раніше домінував ресурсний підхід, де головна увага приділялася кількості землі та техніки, то сьогодні на перше місце виходить здатність менеджменту перетворювати ці ресурси на результат через інноваційні процеси [1].

Земельна складова залишається фундаментом АПВ, проте її якісні характеристики (родючість, вологість, екологічний стан) тепер моніторяться за допомогою супутникового зондування та цифрових карт ґрунтів. Це змінює суть управління земельним потенціалом: від екстенсивного розширення площ до інтенсивного управління кожним квадратним метром. Матеріально-технічна складова у 2025 році характеризується переходом до систем автономного керування технікою та використання дронів, що дозволяє значно знизити витрати пального та агрохімікатів [5].

Трудовий потенціал стикається з найбільшими викликами. Зменшення кількості працездатного населення та міграційні процеси вимагають від організаційного механізму нових підходів до мотивації та автоматизації [7]. Людський капітал тепер оцінюється не лише за кількістю відпрацьованих годин, а за рівнем цифрових компетенцій персоналу. Фінансовий складник потенціалу в поточному році орієнтований на залучення інвестицій у межах програм підтримки ЄС, що вимагає високого рівня прозорості та відповідності міжнародним стандартам обліку [8].

Організаційний механізм управління – це складна підсистема загального менеджменту підприємства, яка забезпечує впорядкованість дій суб'єктів управління щодо об'єкта (виробничого потенціалу). Його архітектура включає цілі, принципи, методи, функції та інструменти [9].

Ключовим принципом функціонування механізму у 2025 році є принцип адаптивності. Аграрні підприємства працюють у середовищі з високим ступенем невизначеності (погодні умови, ринкові коливання, воєнні ризики), тому механізм повинен дозволяти швидко переглядати виробничі плани та логістичні ланцюжки. Другим важливим принципом є системність, що передбачає взаємозв'язок між технічними, економічними та інформаційними заходами впливу, що відображено у таблиці 1.

Таблиця 1

Компоненти механізму адаптивного управління аграрними ресурсами

Елемент механізму	Зміст та інструментарій	Вплив на розвиток потенціалу
Функціональний	Планування, організація, мотивація, контроль.	Забезпечує цілеспрямованість розвитку ресурсів.
Інформаційно-цифровий	ERP-системи, IoT, Big Data, AI.	Оптимізує прийняття рішень на основі реальних даних.
Техніко-технологічний	Оновлення парку техніки, точне землеробство.	Підвищує продуктивність та ресурсну ефективність.
Економіко-фінансовий	Бюджетування, грантове фінансування, кредитування.	Забезпечує капіталізацію та фінансову стійкість.
Нормативно-правовий	Стандарти ЄС, сертифікація, екологічні норми.	Забезпечує легітимність та вихід на зовнішні ринки.

Джерело: розроблено автором за [9].

Функція планування в організаційному механізмі зазнає трансформації від статичних річних бюджетів до ковзного планування (rolling forecasting). Наприклад, прогнозування врожайності зернових у 2025 році (на рівні 55-65 млн тонн) базується на використанні предиктивної аналітики, що враховує запаси вологи в ґрунті за даними сенсорів [10]. Функція організації зосереджена на створенні гнучких структур, де кожен підрозділ має чітко визначені KPI, прив'язані до ефективності використання конкретних видів ресурсів [11].

Цифровізація на початку 2025 року виступає не просто як додатковий інструмент, а як фундаментальна основа нової моделі управління. Вона інтегрується в кожен ланку організаційного механізму, створюючи умови для прецизійного (точного) агровиробництва [5].

Використання агроплатформ для управління даними (наприклад, Crop Monitoring) дозволяє підприємствам створювати цифрові двійники полів. Це дає змогу моделювати різні сценарії внесення добрив

та прогнозувати віддачу від кожної інвестиції. Організаційний механізм у такому випадку базується на алгоритмах штучного інтелекту, які допомагають агроному обрати оптимальне вікно для сівби або збирання врожаю [5]. Важливим аспектом є впровадження систем автоматизованого обліку та логістики. Цифровізація фінансової складової через смарт-контракти та Fintech-рішення підвищує прозорість відносин із контрагентами, що є критично важливим для отримання європейських дотацій у 2025 році [8]. Крім того, цифрові інструменти допомагають вирішувати проблему дефіциту кадрів шляхом дистанційного керування процесами та використання робототехніки для виконання трудомістких операцій [7].

Процес вступу до ЄС накладає на організаційний механізм управління підприємств АПВ додаткові вимоги. Протягом 2024 року в ЄС відбулися значні зміни в аграрній політиці, зокрема перегляд умов Conditionality (умов отримання субсидій), що було відповіддю на фермерські протести [12]. Для українських підприємств це означає необхідність бути готовими до гнучкого дотримання екологічних стандартів, які, попри послаблення, залишаються пріоритетом у межах Vision for Agriculture and Food 2024-2029 [6].

Організаційний механізм повинен забезпечувати:

1. Compliance (відповідність): Впровадження систем контролю якості та безпечності продукції відповідно до регламентів ЄС. Це вимагає створення нових функціональних підрозділів або посилення існуючих служб сертифікації.

2. Traceability (простежуваність): Здатність відстежити походження продукції на всіх етапах. Цифрові паспорти полів та блокчейн-реєстри стають необхідними інструментами управління.

3. Sustainability Reporting (звітність зі сталого розвитку): Підприємства АПВ у 2025 році повинні вміти звітувати про свій вплив на довкілля (викиди парникових газів, використання води), що є умовою доступу до преміальних ринків ЄС та зелених кредитів [13; 14].

Конкурентне середовище також змінюється. Наприклад, угода між ЄС та Меркосур (EMPA), яка може набути повної сили у 2025 році, посилює тиск на виробників яловичини та птиці в ЄС через доступ дешевої продукції з Латинської Америки [15]. Українські підприємства, інтегруючись у цей ринок, повинні розвивати свій потенціал у бік високоякісної, органічної та переробленої продукції з високою доданою вартістю, що вимагає складніших організаційних структур управління.

Ефективність організаційного механізму оцінюється через якість реалізації його основних функцій. В аграрному секторі ці функції мають специфічне наповнення через біологічну природу об'єктів управління.

У 2025 році планування базується на концепції стратегічної стійкості. Підприємства використовують прогнозні моделі для визначення оптимальної структури посівних площ. Наприклад, очікується, що ріпак і соняшник залишаться найбільш маржинальними культурами, а кукурудза демонструватиме стабільну прибутковість завдяки відновленню попиту. Планування також включає розробку планів безперервності бізнесу (Business Continuity Planning) на випадок енергетичних криз або логістичних збоїв [10].

В умовах дефіциту трудових ресурсів (особливо механізаторів та агрономів) функція мотивації трансформується. Підприємства АПВ впроваджують програми навчання персоналу роботі з AI та дронами, створюючи кар'єрні ліфти для молоді в сільській місцевості [5]. Організаційний розвиток передбачає створення безпечних умов праці та розвиток соціальної інфраструктури громад, що є частиною довгострокової візії розвитку сільських територій в ЄС [16].

Функція контролю переходить у режим реального часу. Системи MIS (Management Information Systems) збирають дані про кожну операцію – від витрат насіння під час сівби до вологості зерна в бункері комбайна. Це дозволяє не просто фіксувати відхилення post-factum, а регулювати процеси в момент їх виконання, запобігаючи втратам [5]. Загалом трансформація функцій управління ресурсами відображена у таблиці 2.

Таблиця 2

Трансформація функцій управління ресурсним потенціалом аграрних підприємств		
Функція управління	Традиційний зміст	Трансформація у 2025 році
Планування	Річний план на основі минулих періодів.	Предиктивне моделювання, сценарний аналіз.
Організація	Жорстка ієрархія, вузька спеціалізація.	Крос-функціональні команди, цифрові екосистеми.
Мотивація	Відрядна оплата праці.	KPI на основі ресурсозбереження, розвиток digital-навичок.
Контроль	Періодичні перевірки, інвентаризація.	Онлайн-моніторинг (IoT), автоматизований аудит.

Джерело: розроблено автором.

Для українських підприємств АПВ у 2025 році організаційний механізм повинен містити блок «кризового менеджменту та відновлення». Основні завдання включають відновлення зруйнованого потенціалу через інвестиції в «зелені» технології (Build Back Better). Це передбачає, наприклад, використання біогазових установок для енергонезалежності, переробку відходів тваринництва та перехід на ресурсозберігаючі технології (No-till, Strip-till).

Державна аграрна політика у 2025 році спрямована на вдосконалення систем обліку, створення виплатних агенцій та розбудову інтегрованих систем контролю відповідно до підходів ЄС. Організаційний механізм підприємства має бути синхронізований із цими державними інструментами для забезпечення ефективної взаємодії та доступу до ресурсів розвитку.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

За результатами дослідження організаційного механізму управління розвитком виробничого потенціалу підприємств АПВ можна сформулювати такі висновки:

Виробничий потенціал у 2025 році є складною, еволюціонуючою системою, де традиційні фактори виробництва (земля, капітал) набувають нової якості завдяки цифровій та інформаційній складовим. Успішне управління потенціалом сьогодні неможливе без врахування його технологічної та аналітичної вимірності, що забезпечує перехід від екстенсивного до інтенсивного типу розвитку.

Організаційний механізм управління має базуватися на принципах адаптивності, системності та цифровізації. Він поєднує в собі методи прямого регулювання (технологічні карти, регламенти) та непрямого впливу (економічне стимулювання, розвиток корпоративної культури). Ключову роль у механізмі відіграють функції предиктивного планування та онлайн-контролю, що дозволяють мінімізувати ризики в умовах високої волатильності зовнішнього середовища.

Цифрова трансформація є головним інструментом підвищення ефективності організаційного механізму. Впровадження IoT-сенсорів, великих даних та штучного інтелекту дозволяє підприємствам АПВ перейти до моделі точного землеробства, що критично важливо для збереження конкурентоспроможності в умовах дефіциту робочої сили та зростання витрат на ресурси.

Європейська інтеграція виступає як зовнішній драйвер модернізації управлінських систем. Необхідність відповідності стандартам САП ЄС змушує підприємства впроваджувати системи екологічного менеджменту, простежуваності та прозорості звітності. Це створює підґрунтя для довгострокової стійкості аграрного сектору та його успішної інтеграції у світові продовольчі ланцюжки.

Пріоритетними напрямками вдосконалення організаційного механізму на 2025 рік для українських підприємств є: прискорене впровадження систем автономного управління; розвиток програм утримання та навчання людського капіталу; перехід до замкнених циклів виробництва (біоекономіка); та повна цифровізація взаємодії з фінансовими та державними інституціями. Тільки за умови комплексного підходу до розвитку всіх елементів виробничого потенціалу аграрні підприємства зможуть забезпечити свою життєздатність та стати драйверами економічного відновлення країни.

Література

1. Погрішук Б. В. Формування та використання виробничого потенціалу в АПК. *Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. Серія економічні науки*. 2012. Вип. 1 (4). Т.2. С. 218-224. URL: <https://www.pdau.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.2/218.pdf>
2. Яковлев В. І. Трактання економічної категорії виробничого потенціалу. *Причорноморські економічні студії*. 2018. Вип. 34. С. 115-120. URL: http://bses.in.ua/journals/2018/34_2018/25.pdf
3. Григор'єва О. В. Чинники ефективного використання виробничого потенціалу підприємства. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2011. № 5. Том 2. С. 171-174. URL: http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2011_5_2/171-174.pdf
4. Ворсовський О. Л. Теоретико-методологічні основи потенціалу підприємства. *Економіка та держава*. 2008. № 8. С. 42-44.
5. Гривківська О. В., Волянук В. В. Роль цифровізації у формуванні ресурсного потенціалу аграрних підприємств. *Трансформаційна економіка*. 2025. № 3(12). DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2025-12-2>
6. Matthews A. Prospects for the European Green Deal in Agriculture and Food in the 2024-2029 Political Cycle – ResearchGate. *New Medit*. 2025. No.3. DOI: <https://doi.org/10.30682/nm2503a>
7. Ключові виклики для аграрного сектору та основні завдання державної аграрної політики на 2025 рік. URL: <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/klyuchovi-vyklyky-dlya-ahrarnoho-sektoru-ta-osnovni-zavdannya>
8. Галан В.О., Самойлова А.Р. Євроінтеграція аграрного сектору України: виклики та перспективи виконання зобов'язань. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2025. Вип. 89: Ч. 4. DOI <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.4.16>
9. Vlasenko T., Stepankov R. The Mechanism of Production Process Management in the Agricultural Enterprises: a Theoretical and Methodological Approach. *Actual Problems of Economics*. 2025. Vol. 1(288). Pp. 15-23. DOI: <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-288-15-23>
10. Прогноз для аграрного сектору України на 2025 рік: основні тенденції та виклики. URL: <https://www.agronom.com.ua/prognoz-dlya-agrarnogo-sektoru-ukrayiny-na-2025-rik-osnovni-tendentsiyi-ta-vyklyky/>
11. Олійник Т. І., Косенко А. О. Управління виробничим потенціалом підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. №11. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.76>
12. AgriTech: Digital Innovation for a sustainable European Agri-Food sector. URL: https://28digital.eu/fileadmin/2024/ecosystem/downloads/EIT-Digital_AgriTech-Report-web.pdf

13. Main Objectives of Farm Management - TraceX Technologies. URL: <https://tracex.tech.com/farm-management/5-main-objectives-of-farm-management/>
14. Heyl K., Garske B., Stubenrauch J., Ehlers K. Turning the EU's agricultural vision into environmental action: A performance-oriented CAP after 2027. *AMBIO: A Journal of the Human Environment* 2025. Vol. 55(1). Pp. 204–210. DOI: <https://doi.org/10.1007/s13280-025-02281-y>
15. Ambroziak L., Szczepaniak I., Kiforenko O., Zalewski A. Comparison of the Agricultural Production Potential of Mercosur Countries and the EU in the Context of the EU–Mercosur Partnership Agreement – *MDPI. Sustainability*. 2025. Vol. 17(24). 11135. DOI: <https://doi.org/10.3390/su17241113>
16. Directorate-General for Agriculture and Rural Development - Strategic Plan 2020-2024 - European Union. URL: https://commission.europa.eu/system/files/2020-10/agri_sp_2020_2024_en.pdf

References

1. Pohrishchuk, B. V. (2012). Formuvannia ta vykorystannia vyrobnychoho potentsialu v APK [Formation and use of production potential in the agro-industrial complex]. *Naukovi pratsi Poltavskoi derzhavnoi ahrarnoi akademii. Seriya ekonomichni nauky – Scientific Papers of Poltava State Agrarian Academy. Economic Sciences Series*, 1(4), Vol. 2, 218–224. Retrieved from <https://www.pdau.edu.ua/sites/default/files/nppdaa/4.2/218.pdf> [in Ukrainian].
2. Yakovlev, V. I. (2018). Traktuvannia ekonomichnoi katehorii vyrobnychoho potentsialu [Interpretation of the economic category of production potential]. *Prychornomorski ekonomichni studii – Black Sea Economic Studies*, 34, 115–120. Retrieved from http://bses.in.ua/journals/2018/34_2018/25.pdf [in Ukrainian].
3. Hryhorieva, O. V. (2011). Chynnyky efektyvnoho vykorystannia vyrobnychoho potentsialu pidpryemstva [Factors of effective use of the enterprise's production potential]. *Visnyk Khmelnytskoho natsionalnoho universytetu – Bulletin of Khmelnytskyi National University*, 5, Vol. 2, 171–174. Retrieved from http://journals.khnu.km.ua/vestnik/pdf/ekon/2011_5_2/171-174.pdf [in Ukrainian].
4. Vorsovskiy, O. L. (2008). Teoretyko-metodolohichni osnovy potentsialu pidpryemstva [Theoretical and methodological foundations of enterprise potential]. *Ekonomika ta derzhava – Economy and the State*, 8, 42–44 [in Ukrainian].
5. Hrykivska, O. V., & Volianiuk, V. V. (2025). Rol tsyfrovizatsii u formuvanni resursnoho potentsialu ahrarnykh pidpryemstv [The role of digitalization in the formation of the resource potential of agricultural enterprises]. *Transformatsiina ekonomika – Transformational Economy*, 3(12). <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2025-12-2> [in Ukrainian].
6. Matthews, A. (2025). Prospects for the European Green Deal in Agriculture and Food in the 2024-2029 Political Cycle. *New Medit*, 3. <https://doi.org/10.30682/nm2503a>
7. NISD. (n.d.). *Kliuchovi vyklyky dlia ahrarnoho sektoru ta osnovni zavdannia derzhavnoi ahrarnoi polityky na 2025 rik* [Key challenges for the agricultural sector and the main tasks of the state agrarian policy for 2025]. Retrieved from <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/klyuchovi-vyklyky-dlya-ahrarnoho-sektoru-ta-osnovni-zavdannia> [in Ukrainian].
8. Halan, V. O., & Samoiloava, A. R. (2025). Yevrointehratsiia ahrarnoho sektora Ukrainy: vyklyky ta perspektyvy vykonannia zoboviazan [European integration of the agricultural sector of Ukraine: challenges and prospects for fulfilling obligations]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Seriya PRAVO – Scientific Bulletin of Uzhhorod National University. Series: LAW*, 89(4). <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2025.89.4.16> [in Ukrainian].
9. Vlasenko, T., & Stepankov, R. (2025). The Mechanism of Production Process Management in the Agricultural Enterprises: a Theoretical and Methodological Approach. *Actual Problems of Economics*, 1(288), 15–23. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2025-1-288-15-23>
10. *Prohnoz dlia ahrarnoho sektoru Ukrainy na 2025 rik: osnovni tendentsii ta vyklyky* [Forecast for the agricultural sector of Ukraine for 2025: main trends and challenges]. (n.d.). Agronom.ua. Retrieved from <https://www.agronom.com.ua/prognoz-dlya-agrarnogo-sektoru-ukrayiny-na-2025-rik-osnovni-tendentsiyi-ta-vyklyky/> [in Ukrainian].
11. Oliinyk, T. I., & Kosenko, A. O. (2020). Upravlinnia vyrobnychym potentsialom pidpryemstva [Management of the enterprise's production potential]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, 11. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.11.76> [in Ukrainian].
12. EIT Digital. (2024). *AgriTech: Digital Innovation for a sustainable European Agri-Food sector*. Retrieved from https://28digital.eu/fileadmin/2024/ecosystem/downloads/EIT-Digital_AgriTech-Report-web.pdf
13. TraceX Technologies. (n.d.). *Main Objectives of Farm Management*. Retrieved from <https://tracex.tech.com/farm-management/5-main-objectives-of-farm-management/>
14. Heyl, K., Garske, B., Stubenrauch, J., & Ehlers, K. (2025). Turning the EU's agricultural vision into environmental action: A performance-oriented CAP after 2027. *AMBIO: A Journal of the Human Environment*, 55(1), 204–210. <https://doi.org/10.1007/s13280-025-02281-y>
15. Ambroziak, L., Szczepaniak, I., Kiforenko, O., & Zalewski, A. (2025). Comparison of the Agricultural Production Potential of Mercosur Countries and the EU in the Context of the EU–Mercosur Partnership Agreement. *Sustainability*, 17(24), 11135. <https://doi.org/10.3390/su17241113>
16. European Commission. (2020). *Directorate-General for Agriculture and Rural Development - Strategic Plan 2020-2024*. Retrieved from https://commission.europa.eu/system/files/2020-10/agri_sp_2020_2024_en.pdf